

Все, чим я жив, ждучи відради...

Олексій Апухтін

Все, чим я жив, ждучи відради,
Слова розвіяли твої.
Так сніг останній без пощади
Відносять в річку ручаї...

Весь день з іронією злою,
Із глумом, що мене смутив,
Вони носились наді мною,
Немов нав'язливий мотив.

Тепер я сам. Тебе немає,
Нема надій на вороття.
О, як же мучить і лякає
Холодний морок майбуття!

Твоя любов не гріє в холод,
У морок світла не дає.
Твої слова, неначе молот,
У серце стукають мое.

Переклад Олександра Грязнова